

сочената му избраница. *Сглеждането* става, разбира се, безъ знанието на последната или на нейнитѣ родители. Напримѣръ, нѣкой отъ сватовниците, обикновено жена, отива сутринь рано, за да ѝ види „скопоса“, домашния поредѣкъ, или пъкъ я *сглежда* ведно съ сродникитѣ на ергена при друга обстановка: въ черква, въ баня и т. н. Въ банята *сглеждатъ* момата за да видятъ, дали тя има нѣкой тѣлесенъ „кусуръ“ (недостатѣкъ). Заключениеето отъ всички тия прѣдварителни изпитвания, разпитвания и т. н. се изразявали съ изразитѣ: „Тя е за тебе“ или „тя не е за тебе“. Сжщото е когато ергена самъ си избере момата, т. е. посочи „еди за коя си мома да идатъ да му сватуватъ“. И тукъ не става дума за „любовь“, а само за *харесване*. Следъ това идатъ строгитѣ, тѣй да кажемъ, официални постѣпки: ергена праща едного отъ най-близкитѣ си (майка, баба, женена сестра и т. н.) да уведомятъ родителитѣ на момата, че „той я иска, а следъ одобряването на предложението, по-вечето пжти безъ исканото съгласие на момата, родителитѣ отъ дветѣ страни се приготвятъ за *годежъ*“.

Въ много по-старо време, сватовникитѣ, като пълномощни пратеници за искането на момата, сж били приготвенитѣ *девери* на ергена и то отивали при момата съ *бѣклица вино*. Собствено, тоя обичай до скоро се е пазѣлъ между „по-проститѣ“, и се види отъ пѣта въ Сливенъ пѣсенъ:

Либели са Радка и Никола,
отъ малки до голѣми.
Никола прати за Радка,
(д)несъ три пжтя по трима,
по *три бѣклици* на день

При дѣлението на Сливенци на „*турлаци*“ и „*гърци*“ (прости и благородни) мжчно можело да стане бракъ между членове отъ тия две цротивоположни класи. Подъ „*гърци*“ сж се разбирали чорбаджиитѣ, ползващитѣ се съ известно високъ общественно положение, а най-вече, тия които сж запомнили отъ дѣдо и баба, че сж „отъ коляно“, т. е. отъ старъ болярски родъ. Както се загатна, външнитѣ отлики на произходешитѣ отъ болярски коренъ Сливенци сж били тѣхнитѣ болярски носии до 1812 г. (или както Селимински се изразява: „необикновено облѣкло“). Василий Добреско въ Букурещъ, по родители отъ Сливенъ, разправяше, че дори до гробъ майка му, която била отъ болярския родъ на *х. Тодори* въ Сливенъ, натяквала на баща му, че той „не билъ за нея“, защото не билъ „отъ коляно“. Стария Ив. Добровски загатва, какъ баща му е билъ принуденъ да прави голѣми жертви, като „турлакъ“, за да се сдобие съ ржката на майка му, която била отъ чорбаджийската, „гръцка“ махла въ Сливенъ. „Турлакъ“, за да вземе такава жена трѣбвало, или да